

РЕШЕНИЕ

№ 2820

гр. София, 21.04.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 31.03.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1412** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ. Образовано е по жалба на Н. Г. Д., Т. К. Г., К. Р. Г., П. С. С., С. Л. Б. срещу Решение № 271/30.05.2012г. на Столичен общински съвет /СОС/, с което е одобрен проект за ПУП – план за улична регулация на м. „Х. Д. - част“, ПУП – план за регулация за м. „Х. Д. - част“, ПУП – план за застрояване за м. „Х. Д. – част“, план схеми на инженерната инфраструктура в обхвата на ПРЗ на м. „Х. Д. - част“ в ЧАСТТА му по отношение на УПИ I-960, кв. 62а, УПИ V-966, кв. 62а, УПИ VI-969, кв. 62а, м. „Х. Д.“, Столична община и уличната регулация от юг на [улица]=355а до о.т. 248=358а.

В жалбата на Н. Г. Д. и в уточнителни молби се твърди, че оспорваното решение в обжалваната му част е незаконосъобразно и нецелесъобразно. Жалбоподателката не е доволна от измененията, засягащи както регулацията, така и одобреното застрояване на имота ѝ. Възразява срещу предвиденото ниско застрояване за имота, като твърди, че същият попада в зона Жг – жилищна устройствена зона с високоетажно застрояване, като в тази връзка не били съобразени предвижданията на Общия устройствен план /ОУП/. Излага съображения и за нецелесъобразното разширяване на [улица]. Моли съдът да отмени оспорваното решение и по съображения изложени в писмена защита. Претендира разноски.

В жалбата на Т. К. Г. и К. Р. Г. (съпруг на Т. Г., съобразно уточнението направено с писмена молба от 03.04.2014г.) се твърди, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправни разпоредби и поради несъответствие с целта на закона. Твърди се, че с решението от имота се отнемат 40

см. за разширението от юг на [улица]означава, че ще трябва да се измести фасадата на намиращата се в имота сграда, която е законно изградена. Твърди се и, че с оспорваното решение се урегулират външни граници на имоти, които вече са били урегулирани с предходен план, което е в противоречие с чл. 15, ал. 2 ЗУТ. Твърди се, че с оспорвания план за застрояване за имота се предвижда свързано застрояване със съседния УПИ VI-969, кв. 62а, в който няма изградена масивна постройка, а на вътрешната имотна граница с УПИ 968 има изградени постройка на допълващо застрояване. Считат, че свързаното застрояване следва да покрива напълно калканната стена, но не и да излиза извън нея. В уточнителна молба от 03.04.2014г. уточняват, че оспорват регулацията от юг на ул. Въстаник и плана за застрояване, въз основа на който се предвижда свързано застрояване на имота със съседния УПИ VI-969. Моли съдът да отмени решението в обжалваната част и по съображения изложени в писмени бележки. Претендира разноски.

В жалбата на П. С. С. и С. Л. Б. се твърди, че оспорваното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че за разширяването на [улица]от имота се отнемат 40 см., а тъй като парцелът е ъглов се отнема и площ за фаска на ъглите. Ако планът влезе в сила ще трябва да се измести оградата на имота, отстоянието на сградата от към улицата ще бъде нарушено, а входът на жилищната сграда напълно разрушен. Твърди се, че с оспорвания ПУП се урегулират външни граници на имоти, които вече са били регулирани. Засягат се законно изградени сгради. Обжалвания акт нарушавал и целта на закона. Моли съдът да отмени оспорваното решение и по съображения изложени в писмени бележки. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – Столичен общински съвет, чрез процесуалния си представител – юрк. М. Р., оспорва жалбата. Не изразява становище по същество.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 ЗУТ. Кръгът на заинтересованите лица, които могат да обжалват ПУП, е регламентиран в чл. 131, ал. 1 от ЗУТ - това са собствениците и носителите на ограничени вещни права според данните от имотния регистър, а до приемането му в кадастралния регистър, чиито имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на ПУП. С нотариален акт № 4, том XIII, дело 2101/85г. от 18.05.1985г. Н. Д. се легитимира като собственик на имот пл. № 969, кв. 63 по плана на [населено място], местност „Х. Д.“, заедно с изградените в имота сгради. Т. К. Г. и К. Р. Г., видно от Протокол по регул. преписка № 25/1956г., нотариален акт № 47, том VI, дело № 1081/1958г., нотариален акт № 141, том I, рег. № 2368, дело 136/2003г. по описа на нотариус В. Я. се легитимират като собственици на УПИ V-966 (имот пл. № 966) кв. 62а по плана на [населено място], м. „Х. Д.“ заедно с изградените в имота сгради. П. С. С. и С. Л. Б., видно от нотариален акт № 131, том I, дело 611/1927г., Удостоверение за наследници № 1025/21.11.1988г. и № 405/21.11.1988г., № 413/10.04.1996г., нотариален акт № 77, том XXXIV, дело № 6799/1996г. са собственици на имот пл. № 960 по плана на [населено място], м. „Х. Д.“ заедно с изградените в имота сгради. Видно от съдебно – техническата експертиза /СТЕ/ имотите са предмет на оспорвания

план. За местността Х. Д. няма изработена и приета кадастрална карта и регистри, видно от изложеното в молбата на Н. Д. от 17.04.2014г. и от писмо изх. № 20-14158/10.04.2014г. на Служба по геодезия, картография и кадастър. Съдебната практика приема, че вписванията в имотния, респ. кадастралния регистър представляват техническа дейност и липсата им е непротивопоставима на вещните права, доказани с надлежни писмени доказателства (в този смисъл Определение № 1195 от 29.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16752/2013 г.; Определение № 900 от 23.01.2014 г. на ВАС по адм.д. № 16114/2013 г.). С Определение 5855/08.12.2014г. е оставена без разглеждане жалбата на Н. Г. Д. срещу Решение № 271/30.05.2012г. на Столичен общински съвет в частта и по отношение на УПИ V-482, кв. 64а и УПИ I – „за озеленяване и трафопост, кв. 62б. Определението е влязло в сила на 23.12.2014г. Жалбите са в срок, считано от деня на обнародване на решението в „Държавен вестник“ – бр. 56 от 28.06.2013г. Предвид изложеното съдът приема, че жалбите са процесуално допустими. Разгледани по същество са ОСНОВАТЕЛНИ по следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна. Административното производство по издаване на оспорваното решение на СОС е започнало със Заповед № РД-09-50-1330/26.11.2009г. на Главния архитект на Столична община, с която се допуска изработването на подробен устройствен план /ПУП/ – план за регулация и режим на застрояване за реструктуриране на жилищен комплекс м. „ж.к. Х. Д.“ в обхвата посочен в заповедта. С възлагателно писмо изх. № ТП-42-00-49/17.07.2007г. е възложено изработването на ПТКП и план за регулация и застрояване. Изработен е проект на ПТКП и план за регулация и застрояване на местност кв. Х. Д.. Представени са доказателства, че изработения проект е изпратен до кмета на СО, район П. и до Държавен вестник за обявяване, видно от писмо № ГР-92-00-129/28.05.2010г. Видно от писмо рег. № 66-02-128/8/06.08.2010г. в законоустановения срок са постъпили 2 броя възражения, а след изтичането на този срок 3 броя възражения и 1 брой молба. Същите не касаят процесния план в оспорваната му част. Постъпилите възражения са разгледани от състав на Общински експертен съвет по устройство на територията /ОЕСУТ/ - Протокол № ЕС-Г-84/05.10.2010г. По делото са представени доказателства за съгласуване на проекта на ПУП с [фирма], с [фирма], със [фирма], ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“. Видно от Заповед № РД-09-82/23.03.2011г. на кмета на СО, район П., писмо № ГР-92-00-129/14.03.2011г., писмо рег. № 66-02-128/12/28.03.2011г. проектът е представен за обществено обсъждане. Видно от представения Протокол № ЕС-Г-46/07.06.2011г. на ОЕСУТ (т. 2) проектът, след разглеждане на постъпилите възражения (липсват такива за кв. 62а) е приет и изпратен на СОС за одобрение, след отразяване на корекциите по уважените възражения. Видно от Решение № СО-54-ЕО/2012г. на директора на Регионална инспекция по околна среда и водите – С. е взето решение да не се извършва екологична оценка на ПУП. Изготвена е Оценка на съществуващата дървесна растителност заверена от Дирекция „Зелена система“ при СО

С оспорваното Решение № 271/30.05.2013 г. е одобрен проект на подробен устройствен план /ПУП/ – план за улична регулация на м. „Х. Д. - част“; ПУП – план за регулация за м. „Х. Д. - част“; ПУП – план за застрояване за м. „Х. Д. - част“; План схеми на инженерната инфраструктура в обхвата на ПРЗ на за м. „Х. Д. - част“.

По делото е изслушана и приета без оспорване от страните съдебно техническа

експертиза /СТЕ/, която съдът кредитира като обоснована и мотивирана и ще коментира в изложението си по – надолу.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Обжалваният административен акт е издаден от Столичен общински съвет, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 21, ал. 7 от ЗОС, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, § 124 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., доп., бр. 66 от 2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм., бр. 98 от 2014 г., в сила от 28.11.2014 г.) /ПЗР на ЗИД ЗУТ/, чл. 110, ал. 4 от ЗУТ, § 6, ал. 7 от ПР на ЗУТ, т. т. 10, 11, 15, 32, 33, 34 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, чл. 31, ал. 1, 2, 4, 5, чл. 32, чл. 33, чл. 35, чл. 21, чл. 60, ал. 3 от Наредба № 7/2003г. за правилата и нормативите за устройство на отделните видове територии и устройствени зони /Наредба № 7/2003г./, Приложение № 1 към чл. 21 и Приложение № 2 към чл. 81 от Наредба № 7/2003г. Актът е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност.

Съдът намира, че оспореното решение на Столичен общински съвет е издадено в съответствие с изискването за форма, но в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила в оспорваната му част. По делото не е представено задание за проектиране и схема с обхвата на разработката, което задание не се съхранява и в архива на ответника, видно от заключението на вещото лице, което пречатства осъществяване на съдебен контрол за спазване на разпоредбите на чл. 115 и чл. 125 ЗУТ, като в тази връзка изложените от жалбоподателите съображения са основателни. Съгласно чл. 125, ал. 1 ЗУТ проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание, включващо при необходимост опорен план, както и на допълнителна информация, свързана с устройството на съответната територия, осигурена от общините, Агенцията по геодезия, картография и кадастър, централните и териториалните администрации и дружества, които изработват специализирани карти, регистри и информационни системи. Вещото лице посочва, че в обяснителните записки към проекта, както и в документацията по възлагането й - Заповед № РД-09-50-1330/26.11.2009г. на Главен архитект на СО, с което е допусната устройствената процедура за изработване на ПУП, поименно са посочени обхватът на разработката за м. „Х. Д. - част" и целите на възложеният ПУП. От СТЕ се установи, че в обяснителните записки по частите на проекта - неразделна част от същия, е посочено съобразяването на проекта по отношение на изискванията на чл. 47 от Наредба № 8 от 14.06.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове (Наредба № 8/2001г.): основанието за изработване на плана - наличието на ОУП с промяната в Генералния транспортно-комуникационен план на града и в тази връзка - промяната в местоположението на първостепенната улична мрежа. В резултат на тази промяна, отразена в процесния ПУП, кв. 62а се обособява по заварените си и съществуващи понастоящем граници: ул. И. войвода, ул. С., ул. Въстаник и ул. К. Ч., с което се запазва съществуващия и отразен в кадастралния план обхват на квартала, съществуваща застройка, обособен от ограждащите го улици. Това обстоятелство се отразява и върху уличната регулация и застроителната съставка на плана. Ползвана е информационната и техническа основа съгласно чл. 115 от ЗУТ. Следва да се отбележи, че в заповедта за допускане изработването на ПУП – план за регулация и режим на застрояване за реструктуриране на жилищен комплекс за м. „Х. Д.“ – част не е посочено, като основанието за изработване на плана - наличието на ОУП с

промяната в Генералния транспортно-комуникационен план на града. Такова правно основание за издаване не е посочено и в оспорваното решение. Не се съдържат и мотиви наложили промяната на ул. Въстаник, което се явява нарушение на административнопроизводствените правила. Единствено е посочено, че в изпълнение на основната цел на Общия устройствен план, а именно да осигурява устойчиво развитие и благоустрояване на територията на Столична община, подобряване на транспортно комуникационната система, с изменението му се предвижда изместване на трасето на "Първа задгарова артерия". От ангажираните по делото доказателства, при положение, че кв. 62а се запазва по заварените си и съществуващи понастоящем граници и от мотивите на оспорвания акт не може да се разбере защо е необходима промяна в заварения габарит на ул. Въстаник. От СТЕ се установи, че завареният габарит на приложената по предходен ПУП улична регулация на [улица] м и дължина между осовите ѝ точки около 92м. Разширяването на ул. Въстаник (улица от второстепенната улична мрежа) в южна посока с 40 см. на 8.4 м вещото лице посочва, че е аргументирано с нормата по чл. 12 и таблици 1.1. - 1.3. на Приложение №1 към Наредба №2/2004г. за планиране и проектиране на транспортно-комуникационните системи в урбанизираните територии / Наредба №2/2004г./, където изискването за габарит на уличното платно е 2 x 3 м, а на тротоарите - мин. 2 x 1.2 м., сумирано възлиза на 8.4 м. Наредба № 2/2004г. липсва след правните основания за издаването на оспорваното решение, липсват и мотиви в тази връзка.

Възраженията на жалбоподателите са свързани първо с несъгласието им да се отнеме от вече урегулираните им имоти площ за разширяването на ул. Въстаник и второ с предвиденото застрояване за имотите, като съдът намира същите за основателни. Процесният ПУП е такъв по чл. 110, ал. 4 ЗУТ във връзка с чл. 22 от ЗУТ. Съгласно чл. 110, ал. 4 ЗУТ за реструктуриране на жилищни комплекси, на промишлени, курортни, туристически и други селищни образувания се изработва и прилага план за регулация и режим на застрояване. От СТЕ се установи, че [улица]се определя от о.т. 248=358а и от.т. 248а=355а. Улицата е елемент от второстепенната улична мрежа, с обща дължина около 92 метра и обслужва общо осем имота (по четири имота, разположени от двете и страни – север и от юг на улицата). Жалбоподателите твърдят, че с процесния план е предвидено отнемането на по 40 см. от имотите, намиращи се от юг на улицата за нейното разширяване, което твърдение се доказва от събраните по делото доказателства. Съгласно чл. 14, ал. 5 ЗУТ в относимата му редакция в урегулираните с подробен устройствен план поземлени имоти регулационните линии по ал. 3 (улични регулационни линии, които определят границата с прилежащата улица (лице на имота); вътрешни регулационни линии, които определят границите със съседните имоти) стават граници на имотите. Следователно в случая границите на имотите към улицата са станали имотни граници. От СТЕ се установи, че с процесния план за УПИ V-966, кв. 62а в регулационно отношение вътрешните регулационни граници са проведени по имотни граници, докато външната уличнорегулационна граница към ул. Въстаник е проведена с навлизане от 40 см. в поземлен имота /ПИ/ 966. В сравнение с предходния, влязъл в сила ПУП, страничните регулационни граници и уличнорегулационната граница са проведени по имотни граници, докато регулационната граница към дъното не съвпада напълно с имотната. За УПИ V-969, кв.62а, в регулационно

отношение вътрешните регулационни граници са проведени по имотни граници, докато външната уличнорегулационна граница към ул. Въстаник е проведена с навлизане от 40 см. в ПИ 969. Скосен е ъгълът на УПИ VI-969 с ул. С.. В сравнение с предходния, влязъл в сила ПУП, страничните регулационни граници и уличнорегулационната граница са проведени по имотни граници, докато регулационната граница към дъното не съвпада напълно с имотната, не се предвижда регулационно скосяване на ъгъла на имота - ул. Въстаник и ул. С.. Предвижданията по оспорения ПУП за ПИ 960 от кв. 62а са обособяване на УПИ I-960 по имотни граници, като разширението на ул. Въстаник в южна посока навлиза в УПИ I-960 от една страна, а от друга страна е скосен ъгъла на имота с ул. К. Ч. и ул. Въстаник, което експертизата е дала заключение, че не се изисква от чл. 76 от Наредба № 7/2003г. По предходния ПУП в регулационно отношение се обособява УПИ I-960 по имотни граници към ул. К. Ч. и ул. Въстаник и не скосява ъгъла на парцела. Отнема около 1/3 от площта на имота за локално платно към първостепенна улична мрежа (от същия квартал).

От доказателствата по делото (Удостоверение от Дирекция Софийски кадастър № 70-00-2150/26.05.2006г., копие от цифровия кадастър на С., Удостоверение № 155/20.06.2006г., Разрешение за строеж № 73/01.02.2005г., Акт за узаконяване № 12/30.05.2003г., Строителен протокол № 86/28.02.1938г., Акт за узаконяване № 23 от 07.07.1999г.) се установи, че в УПИ I-960 и УПИ V-966 има законно изградени сгради, които се засягат от предвиденото с оспорвания план отнемане на площ от тези имоти за разширението на ул. Въстаник. Съгласно § 21 от ДР на ЗУТ, когато във връзка с устройството на територията се държи сметка за заварени строежи, се имат предвид законните строежи. Съгласно чл. 125, ал. 4 ЗУТ в проекта за подробен устройствен план се отразяват разрешените строежи по предходен подробен план, за които разрешенията за строеж не са загубили правно действие. Промяна в предвидено застрояване, за което има действащо разрешение за строеж, е допустима само със съгласие на възложителя на строежа. Именно това изискване не е съобразено в процесния случай. Ответника не е взел предвид и не е съобразил засягането на законно изградени сгради от предвиденото разширение на улицата. Засягането на законно построени сгради е винаги нарушение на материалния закон, защото устройствения план е длъжен да се съобразява с такива законни сгради и да не ги засяга. В този смисъл Решение № 1551 от 4.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12626/2013 г., II о. От заключението на СТЕ се установи, че е възможно друго техническо решение за обособяването на улицата - като алея с усилена настилка и габарит по приложена улична регулация от предходен ПУП; предвиждане на едностранно движение по улицата в заварения и габарит от 8,0м. (без разширение от 40 см.). Съгласно чл. 108, ал. 5 от ЗУТ предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. В случая предвиденото разширяване на ул. Въстаник не дава възможност за целесъобразното устройство на УПИ, които се засягат, тъй като е възможно запазването на улицата в досегашния и вид, което няма да доведе до засягане на законно изградени сгради.

От събраните по делото доказателства (СТЕ) се установи, че по отношение на УПИ I-960 и УПИ VI-969, неправилно е предвидено скосяване ъгъла на парцела, в нарушение на изискванията на чл. 27 ЗУТ и чл. 76, ал. 1 и 2 от Наредба № 7/2003г. поради което съдът намира, че одобрения план за регулация се явява незаконосъобразен и нецелесъобразен по смисъла на чл. 108, ал. 5 ЗУТ. Вещото лице посочи, че новопредвиденото застрояване в УПИ VI-969 е в ъглов УПИ, но не е разположено на външни регулационни линии, поради което отсъства нормативно основание за скосяване на ъгъла на УПИ VI-969. По отношение на УПИ I 960 в устния си доклад вещото лице поясни, че скосяване се изисква, когато основното застрояване е разположено на двете ъглови външни регулационни линии. В случая разполагането на основното застрояване на жилищната сграда е към ул. К. Ч. и е отдръпната от ул. Въстаник, поради което скосяването не е необходимо.

По отношение на застрояването. От СТЕ се установи, че за УПИ V-966, кв. 62 а предвижданията на оспорения ПУП са в потвърждение на отразената в кадастралния план триетажна жилищна сграда с дострояване в южна посока към дъното на УПИ на 3+А етаж, представляваща нискоетажна по характер и сключена между два УПИ (с УПИ VI-969) по начин на застрояване застроявка. Едноетажната МЖ сграда към външната имотна граница и двете МЖ сгради, отразени в кадастралния план, не са потвърдени като елемент на застроителната съставка на обжалвания ПУП. За УПИ VI-969, кв. 62а предвижданията на оспорения ПУП са в предвиждане на основно застрояване на триетажна жилищна сграда в малка част към [улица]+А ет. в южна посока с покриване на калкана на основното застрояване в УПИ V-966, кв.62а. Новопредвиденото застрояване е в ъглов УПИ, но не е разположено на външни регулационни линии. По характер е нискоетажно, а по начин на застрояване е сключено между два УПИ (с УПИ V-966). Обжалваният ПУП не предвижда допълващо застрояване и в УПИ VI-969, кв. 62а. За УПИ I-960 в застроително отношение и обжалвания и предходния ПУП предвиждат надстрояване на заварената жилищна сграда с два етаж и дострояването ѝ в южна посока с три етаж - нискоетажно застрояване. От СТЕ се установи, че с приетия план за регулация и застрояване не се нарушават Правила и нормативи за разполагане на сградите, посочени в Раздел IV от ЗУТ. Устройствената зона, съгласно Приложение към чл. 3, ал. 2, позиция 1 от ЗУЗСО/2006г. за обжалвания обхват е определена като жилищна, с преобладаващо високоетажно застрояване, а съпътстващите зоната устройствени показатели са посочени като максимално допустими, а не като задължителни. Изчерпване на максимално допустимите устройствени показатели за плътност и К. на застрояване в УПИ V-966 и УПИ VI-969, определена на макс. 60% плътност и макс. К. 3.5, отнесени към устройствена зона „Жг“ в която попадат, е постижимо по отношение на плътност на застрояване до 60%. Поради изискването на ЗУТ по нормите на чл. 20 до 35 вкл. и поради размера, конфигурацията и местоположението на имотите със законно изградени жилищни сгради в оспорения обхват, постигането на допустимият за устройствената зона К. макс. 3.5 следва да се докаже с проучване в инвестиционна фаза. Допустимите с устройствената зона 26 м. височина за жилищните и обществените сгради изискват 26 м разстояние през

улица Въстаник (при налично ок. 15 м. до триетажната жилищна сграда в УПИ V-482, кв.64а и 1/3 или 8.67 м разстояние от страничната регулационна линия с УПИ V-966, кв.62а (при ширина на УПИ ок.14 м и дълбочина ок.26 м. Достигане на максимално допустимият К. съгласно ЗУЗСО от 3.5 и определен за кв.62а е трудно постижим при К. възлизаш на 1.4 с предходния ПУП. Предвиденото надстрояване с обжалвания ПУП на жилищната сграда в УПИ 1-960 е два етажа, изключва намалени отстояния и надстрояването ѝ е съобразено с посоченото изискване, както и дострояването и с три етажа в южна посока. Попадането на УПИ I-960, кв.62а съгласно ОУП и ЗУЗСО в жилищна устройствена зона с високоетажно застрояване „Жг“ позволява по-ефективно използване на УПИ I-960 при наличие на заявени от собствениците инвестиционни намерения. Съществуващите сгради на основното застрояване в кв. 62а са разположени съобразно предходния ПУП. Обжалваното решение изключва прилагане на плана с намалени отстояния. УПИ попадат в жилищна устройствена зона с преобладаващо високоетажно застрояване. За застрояването в УПИ V-966 експертизата посочва, че то отговаря на отменената с решение на СГС виза. Новото строително петно на обжалвания ПУП потвърждава характера и начина на застрояване, предвидени с предходния ПУП и отменената виза, като премахва магазините в приземния етаж и вместо тавански етаж, предвижда частично ателиета в подпокривното пространство. Дълбочината на застрояване е удължена до графичното разстояние от 1.5Н на засенчващите сгради (ок. 15 м) през дъно на парцели в кв.62а. Застрояването в обжалвания ПУП за УПИ VI-969 е изтеглено на ок. 2м от външната регулационна линия към ул. С.. Първият приземен етаж с гаражи от УПИ V-966, излизащ на 1.5м от линията на основното застрояване и е разположен на приложената външна регулационна линия по предходния ПУП, не е потвърден като елемент на застрояването в обжалваната част на ПУП. Следователно независимо, че имотите попадат в зона Жг, предвиденото ниско застрояване не е незаконосъобразно, тъй като така се осигурява баланс на територията, като от СТЕ се установи, че предвид отстоянията през ул. Въстаник и съществуващите там постройки не е възможно високо застрояване в максимално допустимата му височина, за да се спази изискването на чл. 32 ЗУТ. Независимо от изложеното с оглед установената незаконосъобразност на одобрената в оспорваното решение улична регулация и регулацията на УПИ I-960, УПИV-966 и УПИ VI-969, то само застрояването не може да бъде потвърдено, тъй като същото е преценено с оглед регулационните линии на имотите одобрени с решението. Поради тази причина одобрения план за застрояване в оспорваната му част също следва да се отмени.

С оглед изложеното жалбата се явява основателна, решението в оспорваната му част е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и административнопроизводствените правила – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК, поради което същото следва да се отмени.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателите разноски следва са им се присъдят в доказан по делото размер.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Г. Д., Т. К. Г., К. Р. Г., П. С. С., С. Л. Б. Решение № 271/30.05.2012г. на Столичен общински съвет в **ЧАСТТА МУ**, с която е одобрен ПУП – план за регулация за м. „Х. Д. - част“, ПУП – план за застрояване за м. „Х. Д. – част“, план схеми на инженерната инфраструктура в обхвата на ПРЗ на м. „Х. Д. - част“ по отношение на УПИ I-960, кв. 62а, УПИ V-966, кв. 62а, УПИ VI-969, кв. 62а, м. „Х. Д.“, Столична община и в **ЧАСТТА МУ**, с която е одобрен проект за ПУП – план за улична регулация на м. „Х. Д. - част“ относно уличната регулация от юг на [улица]=355а до о.т. 248=358а.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати на Н. Г. Д. сумата от 198,00 (сто деветдесет и осем) лева деловодни разноски.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати общо на Т. К. Г., К. Р. Г. сумата от 871,00 (осемстотин седемдесет и един) лева деловодни разноски.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет да заплати общо на П. С. С., С. Л. Б. сумата от 871,00 (осемстотин седемдесет и един) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: